

ข้อเท็จจริงที่รับฟังมาแล้วว่า จำเลยเป็นเจ้าของบ้านที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดสินค้าของกลางมาได้ และนายคุณเดช วัชรสินธ์กับร้อยตำรวจโทวิทยา ประยงค์พันธุ์ พยานโจทก์ที่ร่วมกันไปตรวจค้น สินค้ารายนี้ต่างเบิกความว่าในวันตรวจค้นของกลางพบนายศักดิ์ดา ชาญโสมณและนางสาวปราณี รัตนไพโรจน์พักอาศัยอยู่ที่บ้าน พยานได้สอบถามคนทั้งสอง คนทั้งสองบอกว่าสินค้าเหล่านั้นเป็นของนายชาญชัย จำเลย และปรากฏความข้อนี้ในบันทึกการตรวจค้นด้วยทั้งโจทก์ได้แถลงต่อศาลแล้วว่า นายศักดิ์ดาหลบหนีการออกหมายจับส่วนนางสาวปราณี ย้ายที่อยู่ เช่นนี้ เมื่อบ้านที่ยึดสินค้าของกลางได้เป็นของจำเลยและคำเบิกความของพยานที่ว่าคนที่อยู่ในบ้านบอกว่าสินค้าเป็นของจำเลย ย่อมพอเพียงที่จะฟังว่าจำเลยเป็นผู้รับสินค้าเหล่านั้นมาไว้ในบ้าน ที่จำเลยนำสืบว่าได้ให้ผู้อื่นเข้าบ้านทั้งสองหลังนั้นไปโดยอ้างสัญญาเช่าด้วยนั้น ก็ได้้นำผู้เช่ามาเบิกความยืนยัน ทั้งสัญญาเช่าอาจจะทำขึ้นเมื่อใดก็ได้ ไม่หนักแน่นพอเชื่อถือส่วนปัญหาที่ว่าสินค้าของกลางเป็นสินค้าต่างประเทศที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรแล้วต้องเสียภาษีหรือไม่นั้น เห็นว่า สินค้าของกลางตามบัญชีท้ายฟ้อง ล้วนมีชื่อต่างประเทศทั้งสิ้น ระบุรุ่นและหมายเลขไว้พร้อมเครื่องหมายและร้อยตำรวจโทวิทยา ประยงค์พันธุ์เบิกความว่าเมื่อพยานเห็นสินค้าทราบทันทีว่าเป็นสินค้านี้ภาษี เนื่องจากพยานมีประสบการณ์ที่อยู่ในพื้นที่นั้นมานาน 3 ปี 6 เดือนจึงฟังได้ว่า สินค้าของกลางเป็นสินค้าต่างประเทศที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและต้องเสียภาษี แม้จะมีสินค้าชนิดเดียวกันนี้ขายอยู่ทั่วไปที่ตลาดอำเภอหาดใหญ่ก็ได้แสดงว่าสินค้าเหล่านี้ทำในประเทศไทย ซึ่งเมื่อฟังได้ตามข้อนำสืบของโจทก์ดังกล่าวแล้วและคดีนี้เป็นคดีที่โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2467 มาตรา 27, 27 ทวิ จึงเป็นการฟ้องร้องคดีอันเกี่ยวข้องกับของซึ่งต้องยึดเพราะไม่เสียภาษีตามกฎหมายดังกล่าวอันต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา 100 ที่จำเลยจะต้องพิสูจน์ว่าของกลางดังกล่าวได้เสียภาษีถูกต้องแล้ว จำเลยมิได้นำสืบดังกล่าวคดีจึงฟังข้อเท็จจริงได้ว่า สินค้าของกลางเป็นสินค้าต่างประเทศที่มีผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยยังมิได้เสียภาษี และสินค้านี้มีเป็นจำนวนมากทั้งปรากฏว่าไม่มีผู้ใดไปแสดงตนว่าเป็นเจ้าของและร้อยตำรวจโทวิทยาเบิกความว่าสินค้าซุกซ่อนอยู่ จึงเชื่อว่าที่จำเลยรับมาเก็บไว้ในบ้านนั้นจำเลยกระทำไปโดยรู้ว่าเป็นสินค้าต่างประเทศที่นำเข้ามาโดยมิได้เสียภาษีจำเลยจึงมีความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 ทวิ คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกาฎีกาโจทก์ฟังขึ้น"พิพากษาแก้ ให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

องค์คณะ

นิเวศน์ คำผอง · วิฑูรย์ ตั้งตรงจิตต์ · ไมตรี กลั่นนุรักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2134/2531>